

UZASADNIENIE

J. K. wniósł o zasądzenie od G. O. kwoty 1165,65 zł wraz z odsetkami, przy czym odsetki płatne do 31 grudnia 2015 roku powinny być liczone według wysokości odsetek ustawowych, zaś odsetki płatne od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty powinny być liczone według wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie:

- od kwoty 0,05 zł – od 17 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 49 zł – od 17 września 2015 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 49 zł – od 17 października 2015 do dnia zapłaty,
- od kwoty 457,60 zł – od 6 października 2015 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 600 zł – od 5 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 10 zł – od 10 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty

oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

G. O. wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł, że przez czas trwania umowy wszystkie faktury płacił terminowo. Zgłosił nienależyte wykonywanie usługi przez powoda.

Ustalenia faktyczne

21 sierpnia 2012 roku powód J. K. i pozwany G. O. zawarli umowę świadczenia usług dostępu do sieci Internet. Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Wysokość opłat określał „Cennik usług dostępu do Internetu”. Załącznikiem do umowy był Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych.

Pozwany wybrał pakiet non stop 8 Mb/s i korzystał z promocji Ultras 5. Pozwany zobowiązał się do zwrotu na swój koszt sprzętu zainstalowanego przez powoda po zakończeniu trwania umowy bez dodatkowych wezwań w stanie niepogorszonym wraz z dostarczonym kompletnym opakowaniem, kompletną dokumentacją oraz wszystkimi sterownikami itp. w ciągu 14 dni od zakończenia umowy.

Zgodnie z § 9 lit. d umowy każda ze stron może wypowiedzieć umowę z zachowaniem 1-miesięcznego okresu wypowiedzenia. Okres wypowiedzenia biegnie od 1. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym jedna ze stron dostarczyła drugiej stronie pisemne oświadczenie woli o rozwiązaniu umowy.

Zgodnie z § 9 lit. e umowy umowa może zostać rozwiązana przez jedną ze stron ze skutkiem natychmiastowym bez porozumienia jedynie przy wyraźnym naruszeniu umowy przez drugą stronę, zwłaszcza zaprzestaniu wnoszenia stosownych opłat przez użytkownika.

Zgodnie z § 3 lit. l Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych abonent może odstąpić od umowy ze skutkiem natychmiastowym w przypadku wystąpienia siły wyższej w stosunku do abonenta lub powoda trwającej dłużej niż 30 dni, która uniemożliwia świadczenie usług lub nieuruchomienia w terminie regulaminowym usługi z winy powoda, w tym przypadku abonent jest zwolniony z umownych kar za wcześniejsze rozwiązanie umowy.

Zgodnie z § 5 lit. b ii Regulaminu w przypadku niewywiązywania się z obowiązku opłacania abonamentu przez abonenta, jeżeli opóźnienie przekroczy 20 dni kalendarzowych, powód wystosuje na adres podany w umowie ponaglenie pisemne z 7-dniowym terminem płatności, koszt wezwania według cennika zostanie doliczony do kolejnej faktury z abonamentem.

Usługa została uruchomiona 29 sierpnia 2012 roku. Tego samego dnia pozwanemu został wydany sprzęt.

Umowę oraz protokół zdawczo-odbiorczy podpisała żona pozwanego A. O..

dowód: umowa o świadczenie usług dostępu do sieci Internet k. 79; protokół zdawczo-odbiorczy k. 80; regulamin promocji „ultras 5” k. 82-83v; regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych k. 133; zeznania powoda J. K. k. 135v, 138

Oплата abonamentowa dla pakietu non stop 8 Mb/s w promocji Ultras 5, przy umowie zawartej na minimum 24 miesiące, wynosiła 61 zł.

Koszt wezwania – zgodnie z § 5 lit. b ii Regulaminu to kwota 10 zł.

W przypadku zgubienia, uszkodzenia, zniszczenia lub niezwrócenia udostępnionego przez powoda routera, abonent jest zobowiązany do zwrotu rzeczywistej wartości routera – 600 zł.

dowód: regulamin promocji ultras 5 k. 82-83; cennik usług k. 125-129

12 listopada 2013 roku powód wymienił sprzęt zainstalowany u pozwanego.

dowód: protokół zdawczo-odbiorczy k. 81

9 czerwca 2015 roku pozwany zgłosił powodowi problemy z Internetem. Wskazał, że Internet zacina się. Pomimo podjętych przez powoda prac naprawczych i wymiany modemu przez pozwanego nie udało się w pełni naprawić zgłaszanych usterek. Dostęp pozwanego do Internetu był czasowo ograniczony, prędkość dostępna na łączu była zbyt mała by umożliwić przesyłanie danych.

dowód: korespondencja e-mail k. 35-61; zeznania powoda J. K. k. 135v-136, 138; zeznania pozwanego G. O. k. 136v, 138

2 września 2015 roku powód wystawił pozwanemu fakturę nr (...) tytułem abonamentu według taryfy non stop 4 Mb/s za okres od 2 września 2015 roku do 1 października 2015 roku na kwotę 49 zł, płatną do 16 września 2015 roku.

dowód: faktura k. 84

W piśmie z 17 września 2015 roku pozwany oświadczył powodowi, że wypowiada umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych ze skutkiem natychmiastowym – z uwagi na nienależytą jakość usługi.

dowód: pismo k. 124

2 października 2015 roku powód wystawił pozwanemu fakturę nr (...) tytułem abonamentu według taryfy non stop 4 Mb/s za okres od 2 października 2015 roku do 1 listopada 2015 roku na kwotę 49 zł, płatną do 16 października 2015 roku.

dowód: faktura k. 85

W piśmie z 5 października 2015 roku powód poinformował pozwanego, że nie zgadza się na uznanie umowy za wypowiedzianą w trybie natychmiastowym. Powód potraktował pismo pozwanego jako wypowiedzenie zwykłe, które będzie skutkowało zakończeniem współpracy w terminach opisanych w umowie.

dowód: pismo z 5 października 2015 roku k. 134

Powód stwierdził, że od początku obowiązywania umowy faktury wystawiane pozwanemu do zapłaty opiewały na kwoty płatne tytułem opłat abonamentowych za pakiet non stop 4 Mb/s tj. niższe od opłat abonamentowych za pakiet

non stop 8 Mb/s – bo wynoszące 49 zł. Z tej przyczyny 5 października 2015 roku powód wystawił pozwanemu korekty faktur z obowiązkiem do zapłaty do 5 października 2015 roku:

- tytułem abonamentu za okres od 29 sierpnia 2012 roku do 1 września 2012 roku i od 2 września 2012 roku do 1 października 2012 roku – kwoty 13,60 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 października 2012 roku do 1 listopada 2012 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 listopada 2012 roku do 1 grudnia 2012 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 grudnia 2012 roku do 1 stycznia 2013 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 stycznia 2013 roku do 1 lutego 2013 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 lutego 2013 roku do 1 marca 2013 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 marca 2013 roku do 1 kwietnia 2013 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 kwietnia 2013 roku do 1 maja 2013 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 maja 2013 roku do 1 czerwca 2013 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 czerwca 2013 roku do 1 lipca 2013 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 lipca 2013 roku do 1 sierpnia 2013 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 sierpnia 2013 roku do 1 września 2013 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 września 2013 roku do 1 października 2013 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 października 2013 roku do 1 listopada 2013 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 listopada 2013 roku do 1 grudnia 2013 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 grudnia 2013 roku do 1 stycznia 2014 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 stycznia 2014 roku do 1 lutego 2014 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 lutego 2014 roku do 1 marca 2014 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 marca 2014 roku do 1 kwietnia 2014 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 kwietnia 2014 roku do 1 maja 2014 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 maja 2014 roku do 1 czerwca 2014 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 czerwca 2014 roku do 1 lipca 2014 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 lipca 2014 roku do 1 sierpnia 2014 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 sierpnia 2014 roku do 1 września 2014 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 września 2014 roku do 1 października 2014 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 października 2014 roku do 1 listopada 2014 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 listopada 2014 roku do 1 grudnia 2014 roku – kwoty 12,00 zł,

- tytułem abonamentu za okres od 2 grudnia 2014 roku do 1 stycznia 2015 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 stycznia 2015 roku do 1 lutego 2015 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 lutego 2015 roku do 1 marca 2015 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 marca 2015 roku do 1 kwietnia 2015 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 kwietnia 2015 roku do 1 maja 2015 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 maja 2015 roku do 1 czerwca 2015 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 czerwca 2015 roku do 1 lipca 2015 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 lipca 2015 roku do 1 sierpnia 2015 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 sierpnia 2015 roku do 1 września 2015 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 września 2015 roku do 1 października 2015 roku – kwoty 12,00 zł,
- tytułem abonamentu za okres od 2 października 2015 roku do 1 listopada 2015 roku – kwoty 12,00 zł.

dowód: korekty k. 86-123

W piśmie z 14 października 2015 roku, złożonym w odpowiedzi na pismo powoda z 5 października 2015 roku, pozwany wezwał powoda do odbioru zamontowanych u niego urządzeń.

dowód: pismo k. 62; zeznania powoda J. K. k. 135v, 138

20 listopada 2015 roku powód wystawił pozwanemu fakturę na kwotę 600 zł tytułem opłaty za brak zwrotu sprzętu powoda w umownym terminie, płatną do 4 grudnia 2015 roku.

dowód: faktura k. 131

25 listopada 2015 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1165,65 zł, na co składają się: kwota główna w wysokości 555,65 zł, opłata za brak zwrotu sprzętu w wysokości 600 zł oraz opłata za wezwanie w wysokości 10 zł.

dowód: wezwanie do zapłaty k.132

25 listopada 2015 roku powód wystawił pozwanemu notę obciążeniową na kwotę 10 zł tytułem opłaty za wezwanie do zapłaty, płatną do 9 grudnia 2015 roku.

dowód: nota obciążeniowa k. 130

Faktury wystawiane przez powoda pozwanemu w czasie obowiązywania umowy były przez pozwanego opłacane terminowo. Pozwany dokonywał wpłat kwot w wysokościach podanych na fakturach.

Pozwany nie zwrócił powodowi zamontowanego u niego sprzętu. Nie zapłacił kwot wskazanych w korektach faktur.

okoliczności bezsporne

Ocena dowodów

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zebranych i przeprowadzonych w sprawie dowodów, które poddano ocenie zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. Sąd dokonał oceny wiarygodności i mocy dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Dokonując powyższych ustaleń faktycznych sąd

oparł się na dowodach w postaci dokumentów złożonych i załączonych do akt sprawy. Dowodom w postaci dokumentów prywatnych sąd dał wiarę co do tego, że osoba podpisana na dokumencie złożyła oświadczenie zawarte w jego treści (art. 245 k.p.c.). Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód, nie nasuwała zastrzeżeń i nie była kwestionowana przez strony, dlatego też w ocenie sądu należało uznać je za w pełni wiarygodne.

Ustalenia faktyczne poczyniono również w oparciu o zeznania stron – powoda J. K. i pozwanego G. O., którym dano wiarę w całości. Zeznania stron w pełni pokrywają się ze sobą wzajemnie oraz z pozostałymi dowodami zebranymi w aktach sprawy.

Rozważania prawne

Podstawę prawną żądania stanowił art. 56 ustawy z 16 lipca 2004 roku Prawo telekomunikacyjne.

Zgodnie z art. 56 Prawa telekomunikacyjnego świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawiera się w formie pisemnej lub elektronicznej za pomocą formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług. Umowa o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, wymagająca formy pisemnej lub elektronicznej, powinna określać m. in.: strony umowy, w tym nazwę (firmę), adres i siedzibę dostawcy usług, świadczone usługi ze wskazaniem elementów składających się na opłatę abonamentową, okres, na jaki została zawarta umowa, w tym minimalny okres wymagany do skorzystania z warunków promocyjnych, okres rozliczeniowy, tryb i warunki dokonywania zmian umowy oraz warunki jej przedłużenia i rozwiązania, zakres odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, wysokość odszkodowania oraz zasady i terminy jego wypłaty, wszelkie opłaty należne w momencie rozwiązania umowy, w tym warunki zwrotu telekomunikacyjnych urządzeń końcowych ze wskazaniem, na czyj koszt zwrot ma nastąpić.

W pierwszej kolejności sąd zwrócił uwagę, że umowa świadczenia usług dostępu do sieci Internet, choć w petitum jako abonenta wskazywała G. O., została podpisana przez żonę pozwanego A. O.. Pozwany zgłosił wątpliwości co do ważności ww. umowy. Wskazywał również, że korzystał z usług oferowanych przez powoda na podstawie ww. umowy, kontaktował się z powodem w sprawie jakości świadczonych przez powoda usług, uiszczał opłaty abonamentowe, a w końcu złożył oświadczenie o wypowiedzeniu ww. umowy. Powyższe okoliczności, w ocenie sądu, świadczą o tym, że powód czuł się związany ww. umową – choć podpisaną rzeczywiście przez małżonkę. W aktach sprawy brak dokumentu pełnomocnictwa, z którego wynikałoby, że A. O. miała uprawnienie do działania przy zawarciu umowy z 21 sierpnia 2012 roku w imieniu pozwanego. Choćby jednak takie pełnomocnictwo nie zostało jej udzielone, całokształt dalszych działań podjętych przez pozwanego w związku z przedmiotową umową świadczy, w ocenie sądu, o potwierdzeniu przez pozwanego czynności zdziałanych przez A. O. przy zawarciu umowy oraz przy odbiorze sprzętu 29 sierpnia 2012 roku. W konsekwencji sąd uznał, że mocą umowy z 21 sierpnia 2012 roku również pozwany był związany.

Następnie należało odnieść się do twierdzeń pozwanego o wypowiedzeniu umowy z 21 sierpnia 2012 roku ze skutkiem natychmiastowym.

Z umowy wynika, że w szczególności pozwany byłby uprawniony rozwiązać umowę ze skutkiem natychmiastowym jedynie wówczas, gdyby postanowienia umowy zostały wyraźnie naruszone przez drugą jej stronę. W ocenie sądu taka sytuacja w niniejszej sprawie nie zachodzi. Pozwany przyznał sobie prawo do wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym z tej przyczyny, że usługa telekomunikacyjna nie była świadczona, w jego ocenie, należycie. Sąd zwrócił jednak uwagę, że na podstawie umowy z 21 sierpnia 2012 roku powód dostarczał pozwanemu dostęp do sieci Internet. Od czerwca 2015 roku dostęp ten był utrudniony, sygnał sieci telekomunikacyjnej był przerywany, prędkość łącza była okresowo zbyt niska. Takie sytuacje zdarzały się jednak okresowo. Np. pozwany nie miał dostępu do Internetu w godzinach wieczornych, w ciągu dnia mógł jednak z Internetu korzystać bez przeszkód. W takich okolicznościach nie można, w ocenie sądu, uznać, by postanowienia umowne zostały naruszone „wyraźnie”.

W ocenie sądu pozwany miał prawo wypowiedzieć umowę w tzw. zwykłym trybie, tj. z zachowaniem okresu wypowiedzenia wskazanego w umowie.

Zgodnie z § 9 lit. d umowy każda ze stron może wypowiedzieć umowę z zachowaniem 1-miesięcznego okresu wypowiedzenia. Okres wypowiedzenia biegnie od 1. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym jedna ze stron dostarczyła drugiej stronie pisemne oświadczenie woli o rozwiązaniu umowy.

Pozwany złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy w piśmie z 17 września 2015 roku. Skoro okresy miesięczne obowiązywania umowy rozpoczynały się 2. dnia każdego miesiąca, a kończyły 1. dnia kolejnego miesiąca, należy stwierdzić, że okres wypowiedzenia umowy upływał 1 listopada 2015 roku.

Umowa świadczenia usług dostępu do sieci Internet łączyła więc strony od 21 sierpnia 2012 roku do 1 listopada 2015 roku.

Żądanie powoda w zasadniczej części tj. w zakresie kwoty 555,65 zł dotyczy opłat abonamentowych – za okres od 29 sierpnia 2012 roku do 1 listopada 2015 roku. Część z tej kwoty równa 494,65 zł stanowi iloczyn kwoty korekty 12 zł i liczby miesięcy, za które pozwany uiszczył opłatę abonamentową zbyt niską niż – zgodnie z postanowieniami umowy – była powodowi należna.

Materiał zebrany w aktach wskazuje, że powód udostępnił pozwanemu pakiet dostępu do sieci Internet z prędkością 8 Mb/s. Przez cały okres obowiązywania umowy wystawiał jednak pozwanemu faktury wskazujące jako kwoty do zapłaty kwoty równe opłatom abonamentowym w sytuacji gdyby przedmiotem umowy był pakiet o prędkości 4 Mb/s tj. kwoty 49 zł. Pozwany uiszczał terminowo kwoty wskazywane na fakturach. Z uwagi na opisaną pomyłkę powoda pozwany każdorazowo płacił jednak kwotę o 12 zł niższą od powodowi należnej zgodnie z postanowieniami umownymi. Opłata abonamentowa za pakiet o prędkości 8 Mb/s wynosiła bowiem 61 zł.

Należy podkreślić, że roszczenie powoda tytułem opłaty abonamentowej miało charakter roszczenia okresowego, wymagalnego wraz z upływem terminu płatności każdej z opłat należnych do zapłaty co miesiąc. Zatem roszczenie o dopłatę różnicy pomiędzy kwotą należną zgodnie z postanowieniami umowy a kwotą uiszczoną stawało się wymagalne wraz z upływem terminu płatności każdej kolejnej opłaty miesięcznej w wysokości powodowi należnej. Przykładowo, opłata abonamentowa za okres od 2 października 2015 roku do 1 listopada 2015 roku w wysokości 61 zł była płatna do 16 października 2015 roku. Powód wskazał pozwanemu, że kwotę 49 zł powinien uiszczyć do 16 października 2015 roku (k. 85). Kwotę 12 zł, omyłkową nieuwzględnioną w fakturze, pozwany winien był więc uiszczyć również do 16 października 2015 roku. Analogicznie sprawa wygląda w przypadku każdego z wcześniejszych miesięcy – wstecz do 29 sierpnia 2012 roku, od kiedy opłaty za świadczenie usług były powodowi od pozwanego należne.

Wobec powyższego w przypadku każdej z niedopłaconej co miesiąc kwoty 12 zł termin jej wymagalności przypadał na 16 dzień każdego miesiąca. Od 17 dnia każdego miesiąca rozpoczął bieg termin przedawnienia roszczenia okresowego.

Zgodnie z art. 117 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Zgodnie z art. 117 § 2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne. Zgodnie z art. 117 § 2¹ k.c. po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

Zgodnie z art. 5 ust. 4 ustawy z 13 kwietnia 2018 roku o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej

ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Z powyższego wynika, że w niniejszej sprawie sąd był uprawniony ocenić kwestię przedawnienia roszczenia powoda z urzędu. Roszczenia okresowe powoda przedawniają się z upływem trzech lat.

Pozew w sprawie został wniesiony 25 września 2018 roku.

Sąd stoi na stanowisku, że roszczenia okresowe powoda dotyczące niedopłat po 12 zł miesięcznie wymagalnych do 24 września 2015 roku uległy więc przedawnieniu.

Sąd zwrócił uwagę, że powód korekty faktur wystawił 5 października 2015 roku, jako termin płatności wskazując 5 października 2015 roku. Takie posunięcie powoda nie może skutkować zmianą rzeczywistego terminu płatności kwot wskazanych na korektach, a tym samym wpłynąć na datę wymagalności roszczeń okresowych, a w konsekwencji i ich przedawnienie.

Z kwot dochodzonych w procesie przedawnieniu nie uległy jedynie:

1. kwota 61 zł tytułem opłaty abonamentowej za okres od 2 października 2015 roku do 1 listopada 2015 roku,
2. kwota 10 zł tytułem opłaty za wezwanie do zapłaty,
3. kwota 600 zł tytułem opłaty za brak zwrotu sprzętu.

Sąd ustalił już, że strony były związane umową do 1 listopada 2015 roku. Bezsporne pozostawało, że do 1 listopada 2015 roku powód świadczył usługę pozwanemu zgodnie z umową, jak również że pozwany opłaty w kwocie 61 zł tytułem opłaty abonamentowej za ww. okres nie uiścił. W ocenie sądu powód był uprawniony domagać się od pozwanego zapłaty ww. kwoty skutecznie. W tym zakresie powództwo było więc uzasadnione.

Bezsporne pozostawało również, że powód skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty m. in. ww. opłaty abonamentowej. Pozwany nie kwestionował, w świetle umowy łączącej strony oraz stanowiących załączniki do umowy Cennika usług i (...) świadczenia usług, że powód był uprawniony domagać się od niego zapłaty opłaty tytułem wezwania w oznaczonej wysokości. W ocenie sądu materiał zebrany w aktach uzasadnia żądanie powoda również w tym zakresie.

Nieuprawnione było jednak żądanie przez powoda zapłaty przez pozwanego kwoty 600 zł tytułem opłaty za niezwrócony sprzęt – pomimo niekwestionowanej w sprawie okoliczności, że pozwany sprzętu w wyznaczonym w umowie terminie powodowi nie zwrócił. Pomimo również faktu, że powód słusznie wskazuje, że to obowiązkiem pozwanemu było zwrócenie powodowi sprzętu. Wskazuje na to wprost brzmienie umowy łączącej stron.

Należy wskazać, że zgodnie z Cennikiem usług opłata za – m. in. – niezwrócenie sprzętu wynosi 600 zł. Ten sam Cennik stwierdza jednak również, że opłata ma odpowiadać rzeczywistej wartości routera.

W sprawie nie zostało wykazane, by kwota 600 zł odpowiadała rzeczywistej wartości routera. Co więcej, nie zostało wyczerpująco i dokładnie wskazane, jaki dokładnie sprzęt został pozwanemu przez powoda wydany, w jakiej dacie, jaką dokładnie wartość miał on w dacie wydania, a przede wszystkim jaką rzeczywistą wartość prezentował w dacie zakończenia umowy. Postanowienie umowne dotyczące wysokości opłaty jest również o tyle niejasne, że nie wiadomo, czy opłata ma odpowiadać rzeczywistej wartości routera w dacie jego wydania, w dacie, kiedy router powinien być zwrócony, czy w innej dacie. Powód również nie wykazał relacji kwoty 600 zł do wartości, którą miało mieć urządzenie wydane pozwanemu.

W takich okolicznościach należy stwierdzić, że powód nie wykazał zasadności żądania ww. kwoty.

Sąd, biorąc pod uwagę powyższe, uznał powództwo za uzasadnione w zakresie kwoty 71 zł, na co składa się opłata abonamentowa za okres od 2 października 2015 roku do 1 listopada 2015 roku w kwocie 61 zł, płatna do 16 października 2015 roku, oraz opłata za wezwanie do zapłaty w kwocie 10 zł, płatna do 9 grudnia 2015 roku. Od następnego dnia przypadającego po dniu płatności każdej z ww. kwot powodowi są należne od pozwanego odsetki – zgodnie z art. 481 k.c.

W tym miejscu należy stwierdzić, że wskazanie w pkt I tiret drugie sentencji wyroku na datę początkową naliczania odsetek od kwoty 10 zł 12 października 2015 roku stanowi omyłkę. W świetle materiału dowodowego zebranego w aktach postępowania odsetki od kwoty 10 zł winny być należne powodowi od pozwanego od 10 grudnia 2015 roku.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, sąd, działając na podstawie art. 56 ustawy Prawo telekomunikacyjne, orzekł jak w I i II wyroku.

Sąd postanowił jak w pkt III wyroku, na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 zł, przy uwzględnieniu, że powód wygrał proces w bardzo niewielkiej części (6 %). W takich okolicznościach sąd nie uznał za zasadne obciążanie pozwanego kosztami procesu.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w rep. C i w kontrolce wniosków o uzasadnienie;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni od zpo.

G., 26 kwietnia 2019 roku SSR Anna Mejka